

Dictum

- 1) De arresten van het Gerecht van de Europese Unie van 16 december 2020, VW/Commissie (T-243/18, niet gepubliceerd, EU:T:2020:619), BT/Commissie (T-315/19, niet gepubliceerd, EU:T:2020:622), en RN/Commissie (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618), worden vernietigd.
- 2) De beroepen van VW in zaak T-243/18, van BT in zaak T-315/19 en van RN in zaak T-442/17 RENV worden verworpen.
- 3) VW wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Europese Commissie en de Raad van de Europese Unie in zaak T-243/18 en in de zaken C-116/21 P en C-139/21 P.
- 4) BT wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Europese Commissie en de Raad van de Europese Unie in zaak T-315/19 en in de zaken C-117/21 P en C-138/21 P.
- 5) RN wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Europese Commissie in de zaken F-104/15 en T-442/17 RENV en in zaak C-118/21 P.
- 6) De Europese Commissie en RN worden verwezen in hun eigen kosten in zaak T-695/16 P.
- 7) Het Europees Parlement en de Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) worden verwezen in hun eigen kosten in alle zaken waarin zij in eerste instantie en in hogere voorziening hebben geïnterveneerd, met inbegrip, voor wat het Europees Parlement betreft, in de zaken F-104/15 en T-695/16 P.

(¹) PB C 182 van 10.05.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation, Frankrijk) — Tenuitvoerlegging van een tegen KL uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel

(Zaak C-168/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 2, lid 4 – Voorwaarde van de dubbele strafbaarheid van het feit – Artikel 4, punt 1 – Grond tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel – Controle door de uitvoerende rechterlijke autoriteit – Feiten die ten dele een strafbaar feit opleveren naar het recht van de uitvoerende lidstaat – Artikel 49, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Beginsel van evenredigheid tussen delicten en straffen)

(2022/C 359/05)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partij in het hoofdgeding

KL

in tegenwoordigheid van: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Dictum

- 1) Artikel 2, lid 4, en artikel 4, punt 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moeten aldus worden uitgelegd dat de in deze bepalingen neergelegde voorwaarde van dubbele strafbaarheid van het feit is vervuld in de situatie waarin een Europees aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf die is opgelegd wegens feiten die in de uitvaardigende lidstaat een strafbaar feit opleveren waarvoor deze feiten een in deze lidstaat beschermd juridisch belang moeten schenden, wanneer dergelijke feiten naar het recht van de uitvoerende lidstaat eveneens een strafbaar feit vormen waarvan schending van dit beschermde juridische belang geen bestanddeel vormt.
- 2) Artikel 2, lid 4, en artikel 4, punt 1, van kaderbesluit 2002/584, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299, gelezen in het licht van artikel 49, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moeten aldus worden uitgelegd dat de uitvoerende rechterlijke autoriteit niet kan weigeren een met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer te leggen wanneer deze straf in de uitvaardigende lidstaat is opgelegd wegens het plegen, door de gezochte persoon, van één enkel strafbaar feit dat is samengesteld uit meerdere feiten waarvan in de uitvoerende lidstaat slechts een gedeelte strafbaar is.

(¹) PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 juli 2022 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-207/21 P) (¹)

(Hogere voorziening – Nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1442 – Artikel 16, leden 4 en 5, VEU – Artikel 3, leden 2 en 3, van Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen – Toepassing *ratione temporis* – Stemregels van de Raad – Gekwalificeerde meerderheid)

(2022/C 359/06)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirant: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot en C. Valero, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna, gemachtigde), Koninkrijk België, Republiek Bulgarije, Franse Republiek, Hongarije, Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: aanvankelijk H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev en O. Simonsson, vervolgens H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev en M. O. Simonsson als gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Europese Commissie draagt, naast haar eigen kosten, die van de Republiek Polen.

(¹) PB C 206 van 31.5.2021.